

ת"ד 1006/12/14 - מדינת ישראל נגד יפה זכרייה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 14-1006-12 מדינת ישראל נ' זכרייה
תיק חיזוני: 000275982/2013

בפני כבוד השופטת, סגנית נשיאת טל אוסטפלד נאוי
מאשימה מדינת ישראל
נגד יפה זכרייה
נאשמה

החלטה

בפני בקשה המאשימה, בהתאם לסעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"),
לזימון עד הזמנה, מר רוסלאן רייזמן, אשר פיקח על עבודות הפיתוח בכביש בו
התראהה התאונה.

רקע וככל

כנגד הנאשמת הוגש כתוב אישום בגין עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה משמאלי לקו הפרדה רצוף, התנהגות
הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש.

בהתאם לעובדות המצוינות בכתב האישום, נהגה הנאשמת ביום 13.6.2013 בשעה 07:20 או בסמוך לכך, ברכבת פרט'
ברחוב יהודה המכבי במודיעין מכיוון צפון לדרום. הנאשמת סטהה עם רכבתה לשמאלי תוך חציית קו הפרדה רצוף
והתגנסה חזרית במנוחת (להלן: "התאונת"). כתוצאה מההתאונת, נחללו חבלות של ממש הנאשמת, 3 נסעים ברכבתה,
נהג המונית ונסעת ברכבו.

ביום 5.6.16, כפירה הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום ומיפוי באט כוחה נרשם:

"**אנו כופרים בעובדות כתב האישום. מודים בניהוג ובسطحיה. מודים בתוצאות. כופרים באחריות
لتאונת, טוענים כי האחריות .. התאונת ארעה בשל תמרור לקוי, מדובר בכביש שהיה בשיפוצים,
זה היה אתר בניה והtimoror היה לקוי. יש קו הפרדה לבן כאשר בכניסה לאתר הבניה יש תמרור
המצין כי על הנוהג לנסוע בהתאם לסימון בצד, סימון שזכה לא היה.**"

עוד צינה הסניגורית באותו דין, כי בכוונתה לחזור את מהנדס התנועה - מרק שיר, והודיעה כי בראצונה להגיש חוות דעת
מומחה.

עמוד 1

בתיק נשמעו ראיות ביום 20.2.17, לאחר תום פרשת ההגנה, והודעה המאשימה כי ברצונה לשקלול הגשת בקשה ל Zimmerman עד הזמנה. הצדדים ביקשו שהות מבית המשפט לנסوت ולהגיע להבנות כוללות בתיק, ולאחר שהמשא ומתן בין הצדדים לא הבשיל לכלל הסדר, הגישה המאשימה ביום 29.10.17 בקשה זו.

טענות הצדדים

המאשימה צינה בניימוקי בקשה כי בהודעת הנאשמת במשפטה לא נמסרה גרסה לאופן התרחשות התאונה ובמועד המענה לכטב האישום, הודתה כי סטטה מנתיב נסיעתה וטענה כי התאונה נגרמה בשל תמרור לקוי.

לטענת המאשימה, גרסת הגנה לפיה המסלול החדש שנסלל ברוחב בו התרחשת התאונה, כבר נפתח לתנועה בזמן הרלבנטי לתאונה לא עלתה בחקירות הנאשמת במשפטה ולא במענה לכטב האישום, אלא עלה לראשונה בחקירת בוחן התנועה ובעודתו של מומחה ההגנה.

ההגנה התנגדה לבקשתם וטענה כי המאשימה מבקשת לנקט הליך לא שגרתי ולהביא ראיות חדשות בתום פרשת ההגנה. משכך, עלייה לפרט טענותיה ולבסון כראוי ובנטל זה לא עמדה. לפיכך, יש לדוחות את הבקשה.

לגוף של דברים בהירה ההגנה, כי היא אינה מבקשת להוכיח שהמסלול החדש היה פתוח לתנועה, אלא טוענתقطעantha הראשונית שהמסלול החדש נפתח ונסגר לסירוגין. ההגנה הדגישה, כי אף אם המסלול החדש היה סגור בעת התאונה הרי שלא הוכחה סגירתו הילכה למעשה ולא הוכח קיומו של תמרור המורה על כך.

ההגנה טענה כי טענותיה היו ידועות למאשימה מლכתחילה. טרם תחילת שמיית הראיות, פנתה ההגנה לעיריית מודיעין בבקשתה כי ימסר לה מידע בנוגע לבדיקות הפיתוח בכביש ובין השאר בשאלת מועד פתיחת הכביש הדו מסלולי לשימוש הנגנים, מועד תחילת עבודות הפיתוח, בקשה לקבלת היתרי העבודה בכביש הקובלן שביצעו את עבודות הפיתוח בכביש וסגר את המסלול הנגדי.

כן טענה ההגנה, כי פניה זו הוגשה לבית המשפט יחד עם בקשה למתן צו המורה לעיריית מודיעין לספק נתונים אלו ועל כן, המאשימה הייתה שותפה לניסיון ההגנה לברר אם המסלול החדש היה פתוח לתנועה, עודטרם נשמעו הראיות.

ההגנה הוסיפה, כי השאלה אם המסלול החדש היה פתוח לתנועה עלתה ונשאלת במהלך כל חקירת ע"ת 1, בוחן התנועה מטעם המאשימה, וכי אף בחומר דעת מומחה ההגנה צוין כי בשל עבודות פיתוח, בוצעו שינויים בהסדרי התנועה, המסלול החדש נסגר לסירוגין וה坦ונה נותבה למסלול לסייע בו התרחשת התאונה.

דין והכרעה

סעיף 165 לחוק קוּבָע:

"**בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר**

עמוד 2

התובע לא יוכל היה לצפות מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודיותו בהן לאחר סיום פרשת התביעה".

בהתאם לפסיקה באשר לפרשנות סעיף זה עולה, כי על בית המשפט לבחון קיומם של שני תנאים בטרם יקבל בקשה שכזו. התנאי הראשון, הייתה טענת ההגנה הטעונה הזמה עולה מראיות ההגנה והשני, הייתה הטענה מפתיעת.

כן קבעו בתים המשפט, כי אין הכוונה לחסום באופן גורף כל בקשה שכזו, ואין לצפות כי תובע ייחה מראש את כל טענות ההגנה האפשרות. אמת הבוחן היא של "תובע סביר".

עוד נקבע כי יש לשקל את עיתוי הגשת הבקשה.

כך בע"פ 8653 פלונית נ' מדינת ישראל:

"נוכח הרצון למנוע מצב שבו "ההlixir הפלילי יהפוך לננדנה אין-סופית של עדויות הזמה הדדיות", נקבע כי האפשרות להביא ראיות נוספות להזמה לא תעשה כענין שבשגרה. שיקול מרכזי לעניין זה הוא משך הזמן שחלף מאז המועד האחרון להבאת ראיות על ידי המבוקש ועד למועד הבקשה להבאת ראיות נוספות, ומידת קרובתו של מועד אחרון זה לתום ההליך השיפוטי... מכל מקום, הדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט ובהתקיים נסיבות מתאימות, אין מניעה עקרונית לאפשר הבאת ראיות נוספות אף בשלב שלאחר הכרעת הדיין ..."

שיקול נוסף שיישקל בהקשר הדברים, עניינו יכולת לצפות מראש את ראיות ההגנה. אכן,ברי כי לא קיימת הצדקה לאפשר הבאת ראיות הזמה כשלא הייתה כל מניעה מצד התביעה להביא את ראיותיה במועד. ואולם בין אפשרות אחרתה זו לבין מצב שבו הובאה ראייה מפתיעת שלא היה כל יסוד להניח כי טובא, קיים מרחב. השאלה מה בגדיר אותו מרחב ייחס לראייה שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, עד כי יש בה כדי להצדיק מתן היתר להבאת ראיות נוספות מטעמו, היא שאלה פרשנית. אני סבור כי בגדיריו של מקרה זה יש מקום לשרטט את גבולותיו המדוייקים של מרחב זה. אומר רק כי לגישתי, אין מקום לפרש את הסעיף באופן דוקני המונע הבאת ראיות נוספות בכל מקרה שבו קיימת אינדיקציה מסוימת מראש לסוג טענות שעתידות להיטען על-ידי הצד שכגד. לטעמי, גם אם הנושא הכללי שבגדירו מובאות ראיות ההגנה ניתן היה לצפייה, אין קבוע באופן קטגוריאי כי לא ניתן להביא ראיות לסתורן. תחת זאת, יש לבctr מבחן נסיבתי הבוחן, בין היתר אם מידת הפרטנות שבידיועתו של התובע אכן אפשרה לו להתחזק מראש עם טענות ההגנה באופן אפקטיבי; מה היה הטעם לאי הבאת הראייה המבוקשת במועד שבו הוצעו ראיות התביעה וכיוצא בהלה. נשאזו זו מעnickה משקל ראוי לשאייה להגעה לחקירה האמת, גם אם יש בה כדי להאריך במידת מה את מסגרת הדיון ומשכו, כל זאת בכפוף לכך שלא יגרם עיוות דין לנאשם. להשקפתו, אין בגישה האמורה כדי לפגוע בהגנת הנאשם שכן אם אמנים יביא התובע ראיות נוספות, הרי שכאמור, סעיף 166 מקנה לנאשם זכות להביא ראיות לסתור אותן".

ראה גם: ב"ש 5167/05 מדינת ישראל נ' אליהו משה רון; ב"ש 2469/02 מדינת ישראל נ' פארס עדואן; תפ"ח 582/84 מדינת ישראל נ' פלוני.

לאחר שעיינתי בבקשתו ובטען הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. הן בכפירה המפורטת והן בעדות ע"ת 1, בוחן התנועה, נטענו טענות באשר לתרמור המוצב במקום, אך לא נטענה טענה כי על נסיג המונית המערוב, היה לנסוע בנתיב החדש וכי הנטייה החדש הייתה פתוחה לתנועה, הילכה למעשה.

סוגיה זו עלתה לראשונה בחקירה מומחה ההגנה, ומתחשבתו עליה כי יתכן והנטיב החדש היה פתוח לתנועה. בכך הדבר כי הבקשה הוגשה מעל שמוña חודשים לאחר אותה העדות, אולם לא ניתן לזקוף זאת לחובת המאשימה שכן, התובעת הודיעעה, מיד לאחר עדות המומחה כי בכוונתה לעתור לזמן עד הזמנה וכי הבקשה הוגשה לאחר שימוש וממן שה坦הה בין הצדדים לא עלה יפה. יש לציין כי התקיימו מספר דיני תזכורת, לבקשת הצדדים, וביהם לא זנחה המאשימה את עמדתה כי יש זמן עד הזמנה.

מטיעמים אלו, ולאור הילכה הקובעת כי יש לחזור לחקיר האמת - אני קובעת כי דין הבקשה להתקבל.

קובעת לדין, לשמיית העד, ליום 21.12.17 בשעה 10:30.

המאשימה תזמן את העד.

ונוכחות הנאשמה חובה.

המציאות תשלח עותק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017, בהעד
הצדדים.